

۱۴۹۷/۱/۲۹

روشن فکری و عرصه عمومی

گفت و گوی
محمد صادقی
با
دکتر علی فردوسی

فردوسی، علی، ۱۳۲۹
روشنفکری و عرصه عمومی (گفت‌وگوی محمد صادقی با دکتر علی
فردوسی) / مؤلف: محمد صادقی
تهران: شرکت سهامی انتشار، ۱۳۹۶.
۱۲۶ ص.

ISBN 978-964-325-451-3

فیبا
گفت‌وگوی محمد صادقی با دکتر علی فردوسی.
فردوسی، علی، ۱۳۲۹
روشنفکران
Intellectuals
زندگی فرهنگی
Intellectual Life
روشنفکران -- ایران -- قرن ۱۴
Century Intellectuals -- Iran -- 20 th
صادقی، محمد، ۱۳۵۹
Sadeghi, Mohammad
شرکت سهامی انتشار
HM۷۲۸ / ۳۰۵/۵۵۲
۳۰۵/۵۵۲
۴۵۲۸۸۲۰

سرشناسه:
عنوان و نام پدیدآور:
مشخصات نشر:
مشخصات ظاهری:
شابک:
وضعیت فهرست‌نویسی:
عنوان دیگر:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
شناسه افزودن:
شناسه افزودن:
شناسه:
رده‌بندی کنگره:
رده‌بندی دیوید:
شماره کتابشناسی:

روشنفکران و عرصه عمومی (گفت‌وگوی محمد صادقی با دکتر علی فردوسی)

تألیف: محمد صادقی

چاپ اول: ۱۳۹۶

ناشر: شرکت سهامی انتشار

طراح جلد: آریابرز فروزا

چاپخانه حیدری: ۱۵۰۰ نسخه

۷۵۰۰ تومان

دفتر مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، نورسیده به میدان بهارستان، جنب خیابان ملت، شماره ۹۲

کدپستی: ۱۱۴۳۹۶۵۱۱۸ تلفن: ۳۳۹۰۴۵۹۲ دورنگار: ۳۳۹۷۸۸۶۸

WWW.ENTESHARCO.COM Email: info@entesharco.com

فروشگاه شماره ۱: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، نبش خیابان ملت، شماره ۹۲، تلفن: ۳۳۱۱۴۰۴۴

فروشگاه شماره ۲: تهران، میدان انقلاب، بازارچه کتاب، تلفن: ۶۶۴۱۳۶۸۴ دورنگار: ۶۶۹۶۷۱۰۴

در ابتدا تعریف از روشنفکری ارائه کنید، همچنین می‌خواهم بدانم به نظر شما کار روشنفکری و کار سیاسی چه تعریفی دارند؟

تعریف روشنفکری و روشنفکران و رفتارها و خلقیاتی که کمپلکس روشنفکری را از سایر کمپلکس‌های انسانی کمپلکس کار سیاسی متمایز می‌کنند کار ساده‌ای نیست. از یک طرف چون تعریف‌های متفاوتی دارد، و تا آنجا که یک امر مشروط به تاریخ، فرهنگ و اوضاع است. شل‌ها را متنازعی پیدا کرده است. از طرف دیگر ترمی است که به شکل اغلب شلخته‌ای در کار برده می‌شود؛ به‌خصوص در میان ما ایرانی‌ها، شاید تا اندازه‌ای به خاطر عادت زبانی ما به بازیافت و بازمنظوره کردن واژه‌ها - یعنی استفاده مکرر از یک واژه برای معنای متفاوت. مثلاً از آنجا که هیچ تمایزی بین «انتلیجنتسیا» و «اینتلکتوال» نمی‌گذاریم. به این دلیل‌ها نسبت به زبان‌های دیگر، مثل انگلیسی، فرانسه یا ژاپنی، شلخته‌تر عمل می‌کنیم. حتی در زبان انگلیسی مجبور شده‌اند عبارت «public intellectual» (روشنفکر عرصه‌ی عمومی) را برای مشخص کردن نوع خاصی از روشنفکری اختراع کنند. با این همه، چاره چیست؟ قدر مسلم این است که هر اندیشه‌ای که بخواهد به خودش احترام بگذارد نمی‌تواند بدون پرسمانی کردن موضوع‌اش مستقیم برود سراغ آن، و «کاربرد عمومی» و روزنامه‌نگارانه موضوعش را بدون پرسشگری، یعنی طوری که انگار مفهومش بدیهی است، به کار نبرد. اندیشه باید با «مفهوم» کارش را شروع کند، یعنی با «تعریف» و «تحدید» موضوع‌اش، و نه با «اتفاق نظر» به عنوان یک پیشداشته بدیهی.